

 Porotherm **Tondach**

Soutěž o nejlepší projekt

Ohlédnutí za uplynulými deseti ročníky

Wienerberger

Editorial

Jak se pozná skutečně dobrá firma? Nejenom podle toho, že produkuje kvalitní a žádané zboží. Ti opravdu nejlepší hledí i za tento horizont: Zajímají se o to, co se v oboru děje, a snaží se být tvůrci budoucnosti. K tomu nestačí mít jen vizi, ale také přispět konkrétními činy a zapojit všechny skupiny, které tuto budoucnost ovlivňují. Jsem velmi rád, že Wienerberger se k takovým společnostem řadí, což myslím dostatečně potvrzuje i jeho úspěšná dvousetletá historie.

Značka Wienerberger byla před oněmi dávnými lety spojena s tradiční pálenou cihlou. Z této tradice a historie dodnes vycházíme a bereme si z ní to nejlepší. Nicméně Wienerberger postupně výrazně rozšířil výrobní kapacity a nabízí kompletní zdící, keramické produktové portfolio pro hrubou stavbu. Tento rozšířený sortiment je namnoze výsledkem našich vlastních technologických inovací a neustálého vývoje nových výrobků pro zlepšování úrovně bydlení našich zákazníků. Osobně vnímám jako jednu z našich největších předností spojení dlouholetých zkušeností a obrovského technického, technologického a lidského potenciálu celé skupiny Wienerberger. Díky němu můžeme trhu nabídnout i takové projekty, jakým je například **Wienerberger e4 dům**. Jedná se o program, který představuje spojení kvalitních stavebních materiálů **Porotherm** a **Tondach** s řadou služeb, které úspěšně provedou investora procesem stavby k jeho „e4 zdravému cihlovému domu na míru“. Přesto, že Wienerberger hledí do budoucnosti a hledá optimální řešení pro náročné zákazníky 21. století, stále je firmou, která je pyšná na tradici výroby pálených cihel a letité know-how.

A právě tyto zkušenosti stály před více než deseti lety u myšlenky vzniku Soutěže o nejlepší projekt, která je určena studentům středních průmyslových škol stavebních. Dobře si totiž uvědomujeme, že sebelepší tradice i kvalitní současná výroba neznamenají mnoho, pokud nebudeme mít dobré následovníky, šikovné projektanty, architekty, zedníky atp., kteří vyjdou z našich poznatků a posunou je díky svým schopnostem a dovednostem o kus dál.

Myslím, že naše Soutěž o nejlepší projekt, která před nedávnem oslavila své desáté narozeniny, je přesně takovým počinem. Chceme mladé budoucí stavební profesionály motivovat, ukázat jim, že si zvolili krásné a užitečné povolání, a seznámit je prostřednictvím soutěže s naším systémem celokeramické obálky, který jim nabízí dostatečný prostor pro jejich nápady. Díky tomuto projektu jsme také v neustálém kontaktu s odbornými školami a jejich pedagogy a vidíme, jak probíhá příprava mladých odborníků.

Strategicky je také velmi přínosné vnímat názory a potřeby nastupující generace. Zároveň nás těší, že studentům účast v naší soutěži často pomůže ujasnit si, čemu by se chtěli ve své profesní budoucnosti věnovat. Dostávají také možnost naučit se pracovat s kompletním portfoliem od jednoho výrobce, což je zkušenost, kterou v příštích letech určitě mnohokrát zúročí.

Věřím, že naše publikace, která chce zmapovat a ukázat vývoj prvních deseti let Soutěže o nejlepší projekt, přesvědčí i vás, že to vše má smysl a jasný cíl. Zdravý život ve zdravých domech pro budoucí generace.

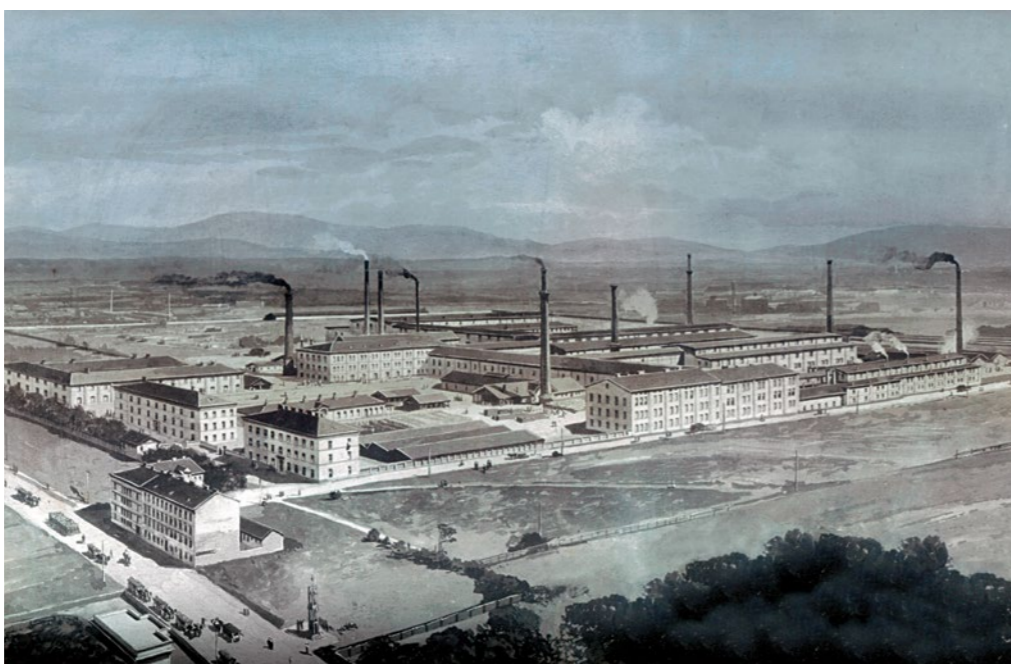

Ing. Luděk Bárta,
jednatel společnosti
Wienerberger

Společnost Wienerberger: Spojení historických tradic s technologiemi budoucnosti

Společnost Wienerberger je v současnosti největším evropským výrobcem pálených cihel a největším výrobcem pálených keramických materiálů na světě. Firma si v roce 2019 připomněla neuvěřitelné dvousté výročí svého založení.

Málokdo ale nejspíš ví, že u zrodu této uznávané značky stál mladý muž původem z Moravy. Alois Miesbach pocházel z cihlářské rodiny, ovšem jeho ambice byly mnohem větší než udržovat rodinnou firmu v malé moravské vesnici. Alois založil v roce 1819 firmu Wienerberger Ziegelindustrie a na kopci zvaném Wienerberg jižně od Vídně začal vyrábět cihly novým, pokrokovým způsobem ve vypalovacích pecích, které sám navrhl.

Stalo se tak v době, kdy se velká města ve střední Evropě rozšiřovala za své historické hradby, Miesbachův podnik se proto úspěšně rozrůstal a vzápětí se stal jedním z největších v regionu. V roce 1869 pak firma vstoupila na Vídeňskou akciovou burzu. Wienerberger se rovněž velkou měrou podílel na přerodu Vídně z pevnosti v moderní velkoměsto.

Dnes je název Wienerberger synonymem pro moderní a kvalitní stavební materiály. V České republice firma začala působit od roku 1992. V současnosti Wienerberger s.r.o. zahrnuje deset výrobních závodů spolu s centrálním skladem v Jirčanech u Prahy. Wienerberger společně s dceřinými společnostmi zaměstnává na 1 400 lidí.

Za téměř tři desítky let působení na našem trhu firma výrazně rozšířila výrobní kapacity a nabízí kompletní zdicí a keramické produktové portfolio pro hrubou stavbu: Její zákazníci dobře znají úspěšné značky Porotherm, Tondach, Terca a Penther.

Wienerberger se dlouhodobě zaměřuje na technologické inovace a vývoj nových výrobků. Celková strategie vychází z dlouholetých zkušeností i obrovského technického a technologického potenciálu celé skupiny. Z dlouhé řady inovací zmiňme například vývoj akustických cihel, které významně tlumí hluk. Nebo cihlu s integrovanou minerální izolací Porotherm T Profi, která díky svým tepelněizolačním vlastnostem představuje ideální řešení pro jednovrstvé zdivo bez použití dodatečného zateplení. Zatím posledním významným milníkem ve vývoji společnosti je její sloučení s firmou Tondach, výrobcem pálené střešní krytiny, které bylo právně dovršeno v roce 2019. Přínosem pro zákazníky je tak kompletní systém pálených produktů pro hrubou stavbu od jednoho dodavatele.

Pro firmu Wienerberger pracují odborníci, jejichž hlavní snahou je poskytovat vynikající servis klientům a neustálé zdokonalování technologií i samotných produktů. Cílem je nabízet a dodávat lidem jejich vysněný domov, tedy zdravé, pohodlné a dostupné bydlení. Ze současných velkých inovativních projektů a přístupů zmiňme koncept Wienerberger e4 domu. Zde se využívá synergie tradičních materiálů při stavebním řešení z celokeramické obálky, ovšem za pomoci moderních technologií přizpůsobených tak, že „chytrý“ dům nabízí investorovi nejen ekonomicky výhodnou stavbu, ale rovněž vysoce kvalitní, zdravé a k životnímu prostředí šetrné bydlení.

Soutěž se proměňuje stejně jako svět kolem ní

Více než 1200 soutěžních prací studentů z více než dvou třetin českých a moravských stavebních průmyslových škol. I tak lze pohlížet na Soutěž o nejlepší projekt, kterou již deset let pořádá společnost Wienerberger.

Především se ale jedná o unikátní počín, který není samoučelným komerčním projektem, nýbrž projektem, který pomáhá budoucím stavařům a inženýrům v dalším profesním rozvoji.

Každý obor potřebuje ke své úspěšné budoucnosti mladou krev, která přináší nové nápady a zároveň udržuje tradici. O tom, že v České republice vždy žila početná skupina zručných a nápadytých stavebních odborníků, nikdo nepochybuje. Dokazují to stovky větších i menších historických staveb a dokazují to ostatně i mnohé stavby moderní.

Úspěch v jakémkoliv oboru ovšem vyžaduje nejen talent, ale také zkušenosti, schopnost učit se a objevovat nové trendy a mnohdy také nezměrnou píli, která korunuje každé dobré dílo. Starší generace mívají někdy tendenci zmiňované atributy mladým upírat opírajíce se o tvrzení, že mladí nemají dostatek praktických zkušeností. Soutěž o nejlepší projekt ale podporuje mladé právě proto, aby jim nabídla možnost poměřit své síly v praktických návrzích staveb a domů z keramických materiálů, vyzkoušet si tak teoretické poznatky a osvojit si technické projektování a také srovnání s ostatními studenty.

► **Projekt rodinného domu, SPŠ stavební České Budějovice, 8. ročník soutěže**

A samotná soutěž nakonec potvrzuje pravý opak toho, že by mladým chyběl talent, píle a ochota se učit. Nejen autoři vítězných prací, ale také ti, jejichž práce se ve velké konkurenci do závěrečného finále nedostaly, prokázali, že mají nadání a hlavně chuť věnovat se stavařině opravdu naplno. Studentské návrhy rodinných domů i veřejných

budov by namnoze obstály v konkurenci zkušených kolegů. Povzbudivý je také fakt, že studenti dokázali při tvorbě soutěžních projektů spolupracovat se svými pedagogy, a dokázali tak, že umí pracovat v týmu. Což je dovednost, která se jim rozhodně bude hodit v oboru, který si zvolili jako svou budoucí profesi.

Ohlédnutí za soutěžním desetiletím ukazuje i to, jak se mění prostředí, v němž žijeme. Především vidíme mocný nástup moderních technologií, s jejichž pomocí dnes vznikají prakticky všechny studentské práce. Proměňuje se také pohled na funkčnost staveb, stále více si soutěžící kladou za cíl, aby předkládaný projekt splňoval nejen potřeby dané jeho charakterem, ale byl rovněž architektonicky zajímavý a často také ekologický. Se všemi těmito změnami souvisí i proměna samotných studentů. Přibývá těch, kteří už během středoškolského studia najdou svůj jasný profesní cíl. Řada z nich pokračuje ve studiu na vysoké škole, ale mnozí se vrhnou přímo do stavební praxe, protože je baví praktická stavařina.

A vyvíjí se i samotná soutěž, protože i ona musí akceptovat měnící se svět. Proto například v aktuálním ročníku byla soutěžní kategorie „občanská stavba“ rozšířena o obytný bytový dům, protože Wienerberger jako vyhlášovatel soutěže reflektuje situaci na českém trhu a nedostatek bytových staveb a snahu měst řešit problémy s bydlením. Postupně se mění i pohled na zpracování projektů: porota sice stále považuje za nejdůležitější kvalitní konstrukční zpracování, nicméně počítačové technologie umožňují studentům vytvořit i zdařilé vizualizace projektovaných staveb. Těžko by tak dnes zvítězil projekt, kterému tato vizualizace chybí.

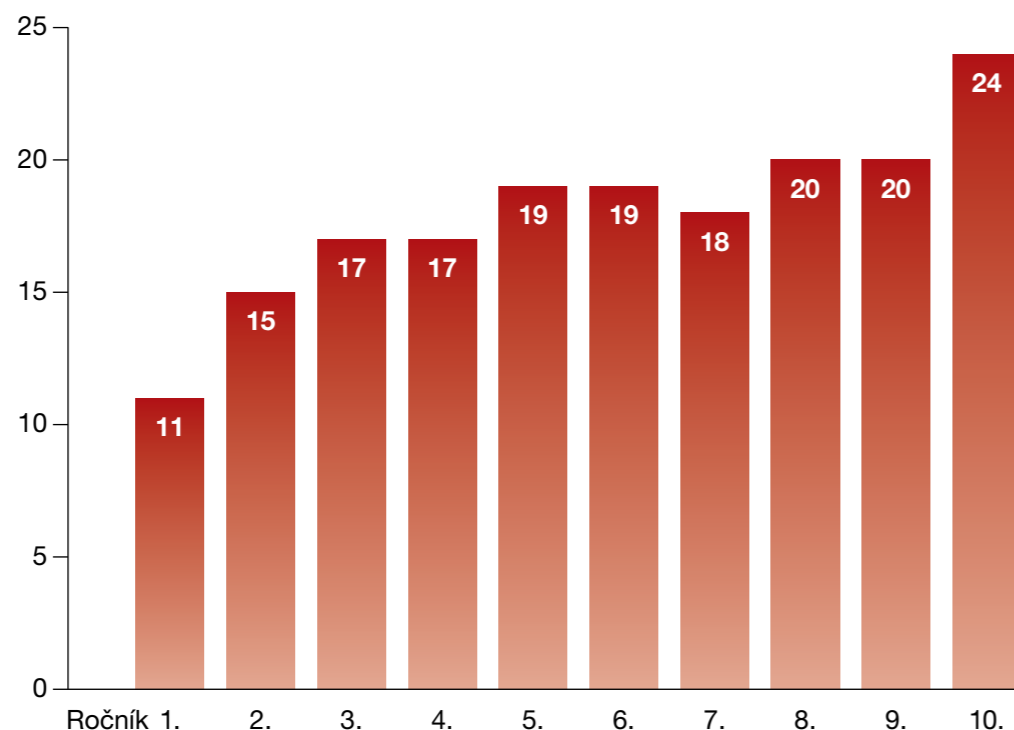
Jakkoliv se ale zcela logicky a přirozeně proměňují v čase soutěž i lidé kolem ní, jedno zůstává stejné: díky ní řada studentů dostává příležitost vyzkoušet si skutečnou práci projektanta. Navíc s konkrétním systémovým sortimentem značek Porotherm a Tondach. Vše se velmi blíží tomu, jak budou mladí stavaři a architekti jednou pracovat: s konkrétním zadáním developera a s konkrétními materiály. A to je také jeden z hlavních důvodů, proč společnost Wienerberger už více než deset let Soutěž o nejlepší projekt pořádá: Aby pomohla studentům i jejich pedagogům připravit mladou generaci co nejlépe na profesi, kterou si zvolila.

▲ **Projekt občanské stavby, SPŠ stavební Brno, 10. ročník soutěže**

Soutěž o nejlepší projekt v číslech a grafech

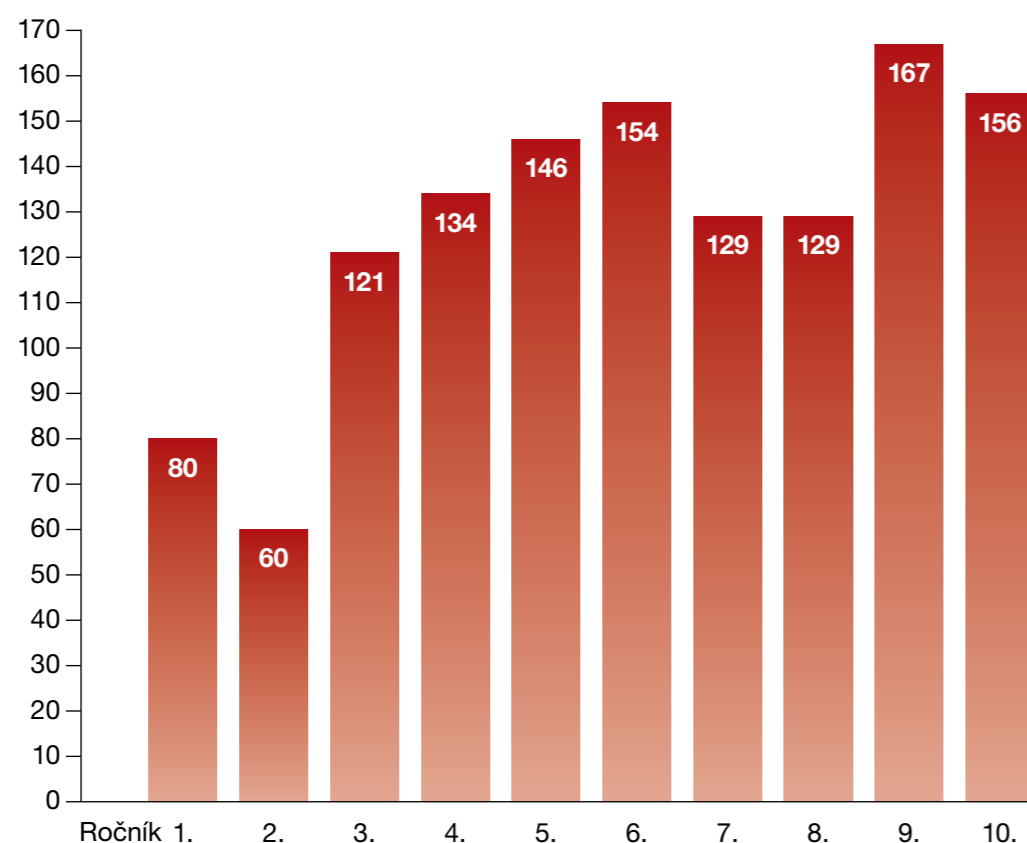
Počty přihlášených škol

Celkově se prvních deseti ročníků zúčastnilo 26 středních odborných škol

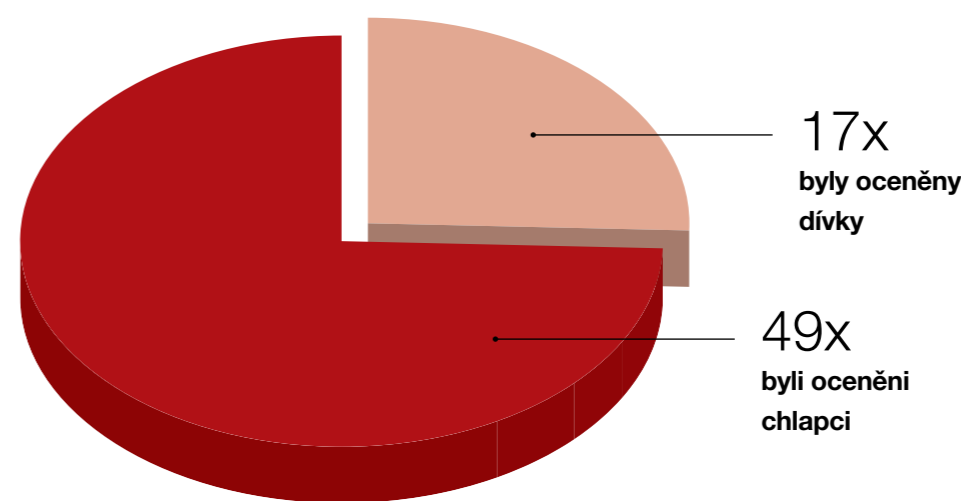

Počty přihlášených studentů

Celkově se prvních deseti ročníků zúčastnilo 1276 studentů

Školy oceněné v dosavadních ročnících soutěže	Počet ocenění
Střední průmyslová škola stavební České Budějovice	12
Střední škola stavební Třebíč	12
Střední průmyslová škola stavební Opava	7
Střední průmyslová škola stavební akademika Stanislava Bechyně, Havlíčkův Brod	6
Střední průmyslová škola stavební Brno	6
Střední průmyslová škola stavební Ostrava	5
Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola Volyně	4
Střední průmyslová škola stavební Josefa Gočára Praha 4	2
Střední průmyslová škola Zlín	2
Střední průmyslová škola strojní a stavební Tábor	2
Střední škola stavební Jihlava	2
Střední průmyslová škola stavební Lipník nad Bečvou	1
Střední průmyslová škola stavební Valašské Meziříčí	1
Vyšší odborná škola stavební a Střední průmyslová škola stavební Praha 1	1
Střední průmyslová škola stavební Liberec	1
Vyšší odborná škola a Střední průmyslová škola strojní, stavební a dopravní Děčín	1
Střední průmyslová škola stavební Hradec Králové	1

Ocenění

Celkově bylo za prvních deset ročníků oceněno 66 studentů

Další školy zúčastněné v dosavadních ročnících soutěže
Průmyslová střední škola Letohrad
Střední odborná škola a Střední odborné učiliště Vyškov
Střední průmyslová škola a Vyšší odborná škola Písek
Střední průmyslová škola a Vyšší odborná škola Příbram
Střední průmyslová škola stavební a Obchodní akademie arch. Jana Letzela Náchod
Střední průmyslová škola stavební a Obchodní akademie Kadaň
Střední průmyslová škola stavební a Obchodní akademie Kladno
Střední škola průmyslová a umělecká Hodonín
Vyšší odborná škola stavební a Střední škola stavební Vysoké Mýto

Soutěž je pro ty, kteří se chtějí stavebnictví věnovat i v budoucnu

S mírnou nadsázkou lze říct, že nebyl Ing. Iva Petráška ze společnosti Wienerberger, nebyla by dnes možná ani Soutěž o nejlepší projekt, protože byl jedním z jejich duchovních otců.

Deset let, které uplynuly od chvíle, kdy byla spuštěna v celostátním měřítku, je dostatečně dlouhou dobou, aby mohl v následujícím rozhovoru zhodnotit, jakým vývojem prošla a v čem vidí její největší přínos.

Vzpomenete si ještě, jak to všechno začalo? A co bylo hlavním důvodem vzniku soutěže?

Na počátku všeho byly dva jakési nulté ročníky, kdy jsme si soutěž vyzkoušeli v malém měřítku v Českých Budějovicích. Teprve pak se projekt rozrostl do národního měřítka a byl spuštěn první oficiální celorepublikový ročník.

Tehdy jsem měl na mysli hlavně to, aby se naše soutěž odlišovala od podobných, s nimiž jsem se setkal během své profesní kariéry. Ať už v době, kdy jsem pracoval jako stavbyvedoucí, nebo učil na průmyslové škole, či působil na ČVUT v Praze. Poznám celostátní soutěže, v nichž podle mě studenti vypracují nějaký projekt, ale samotný výsledek jde do ztracena. Zároveň mi šlo o to, aby soutěž byla připravena na míru studentům středních průmyslových škol, které připravují odborníky nejen pro stavební praxi, ale i budoucí absolventy vysokých škol.

Soutěž o nejlepší projekt se proto odlišuje v samotném zadání odevzdávaných prací i v tom, jaké cíle sleduje...

Přesně tak. Jde o to, aby studenti předvedli stavbu, která bude realizovatelná. Při hodnocení poroty pak hraje roli několik důležitých faktorů, například pečlivost zpracování nebo dispoziční schéma zpracovávané stavby. Za důležité jsem považoval připravit pro studenty soutěž, která hodnotí jejich práce, které budou bezchybné po stránce konstrukční a dispoziční a budou akceptovat potřeby konkrétní stavby. To vše by si měl student, pochopitelně za pomoci svého učitele, ohlídat.

Soutěž je ale unikátní i ve svém systému...

Studenti by měli cítit, že mohou dosáhnout na vítězství. I proto začínáme školními koly, kdy vlastně studenti z jedné školy soutěží mezi sebou. Tři školní vítězové nejen postupují do národního kola, ale získají i finanční odměnu. Výjimečné je rovněž to, že ohodnoceni jsou i kantoři, kteří se musí do projektu zapojit a svým svěřencům pomoci. Což pro ně není jednoduché, protože mají mnoho jiných povinností, ale právě jejich

spolupráce pomůže studentům správně ohodnotit kvalitu a realizovatelnost soutěžních projektů. Myslím, že se nám motivace pedagogů daří, cítím, že přijali soutěž za svou.

Za uplynulých deset let se postupně měnila nejen soutěž, ale také její účastníci. Jaké jsou podle vás nejvýznamnější změny?

Když jsme se soutěží začínali, dostávaly se k nám především na „papír“ ručně narysované projekty. Dnes jsou to projekty zpracované počítačovou grafikou, za použití CAD aplikací. S přechodem na tyto technologie jsou výkresy dokonalejší, propracovanější a podrobnější. Ale na druhou stranu se nemohu zbavit dojmu, že je s nimi méně práce, než když se kreslilo v ruce. Aby se s nimi mladí naučili opravdu dobře pracovat, musí si uvědomit, že některé věci v projektech dělají tyto aplikace automaticky, proto je nutné je také následně kontrolovat. Což je učí pečlivosti a přesnému konstrukčnímu řešení.

Ale vidím i změny týkající se samotných studentů. Vítězové posledních ročníků se mi jeví vyzrálejší, mnozí z nich pokračují ve studiích na stavebních fakultách, zdá se mi, že lépe vědí, co chtějí.

Mění se rovněž pohled na samotné soutěžní práce. V prvních ročnících byly součástí ručně zpracovaných projektů jen průřezy domy a 2D pohledy na ně. Dnes je automatická vizualizace celého objektu. Jistou změnou je také tematické rozšíření, ke kterému jsme přistoupili v 11. ročníku soutěže. Pro studenty 4. ročníků jsme doplnili kategorii občanské stavby o bytové domy. Právě ty se začaly v posledních letech mezi soutěžními pracemi objevovat, a to někdy vedlo k tomu, že porota diskutovala nad tím, zda práce hodnotit, nebo vyřadit. Což byla škoda, protože byly dobré a zajímavě zpracované.

Někdo by si mohl položit otázku, proč v soutěži pokračovat. Jaký má smysl?

Soutěž vnímám především jako podporu odborného školství a mladých nadaných lidí, také jako pomoc kantorům, protože dobře připravený projekt vede studenty k pečlivosti a ke snaze odevzdat kvalitní práci. Společnost Wienerberger cítí potřebu vychovávat odborníky, kteří budou chtít ve stavebnictví zůstat, odborníky, kteří budou umět pracovat s kvalitními materiály.

A mohu-li na závěr zmínit i mou osobní motivaci, pak díky práci s mladými lidmi sám tak trochu mládnou. Zažil jsem to už v letech, kdy jsem sám pracoval jako kantor, bylo inspirativní se se studenty bavit, brát je jako rovnocenné partnery. Mají zkrátka jen jiné starosti a potřeby než ti starší, ale z pohledu jejich věku se jedná o významné problémy a ocení, když jejich potřeby vnímáte a berete je vážně.

Děkujeme za rozhovor.

Stoupá zájem i kvalita přihlášených prací

Předsedou poroty Soutěže o nejlepší projekt je již několik let Doc. Ing. František Kulhánek, CSc. Vedle svých bohatých profesních zkušeností ve stavebnictví má neméně bohaté zkušenosti pedagogické, protože již téměř půl století působí na Stavební fakultě ČVUT v Praze.

Právě tyto zkušenosti mu pomáhají nejen při nelehkém hodnocení soutěžních prací, ale také díky nim lépe rozumí motivacím a dovednostem, s nimiž mladí lidé do soutěže vstupují. Ostatně o tom mluví i v následujícím rozhovoru.

Jste dlouholetým předsedou poroty. Co vás vedlo k tomu, že jste přijal tento nelehký úkol? A co vám tato práce přináší?

Já sám jsem absolventem průmyslovky a absolventi středních průmyslových škol jsou velmi často studenty ČVUT. I proto mě zajímalo, jak vypadá současná výuka na tomto typu škol, co se vlastně ve středoškolském prostředí děje s budoucími studenty vysokých škol a budoucími stavebními odborníky, jak s nimi jejich učitelé pracují.

Čím je podle vás soutěž o nejlepší projekt specifická?

Především tím, že se jedná v první řadě o konstrukční projekt, navíc s využitím široké škály materiálů značek Wienerberger a Tondach. Zajímavá je ale i tím, že přestože projevem samostatné autorské práce by měla být především konstrukční část projektu, stále častěji hraje v soutěžních projektech roli i architektonické řešení a studentské návrhy jsou zajímavé i po této stránce.

Každoročně vám projde rukama celá řada studentských prací. Můžete u nich pozorovat nějaký vývoj nebo změny v postojích a v přístupu k zadanému úkolu?

Mohu hodnotit jen ty opravdu nejlepší práce, které dostaneme k hodnocení – jedná se o druhé kolo soutěže, protože první kolo probíhá na jednotlivých školách. Ale budou-li vycházet z tohoto vzorku, pak mají návrhy vzrůstající kvalitu, a to nejen z konstrukčního

hlediska, zlepšují se i z pohledu architektonického a stoupá rovněž kvalita grafických prací. Když se podíváme s odstupem na práce z prvních ročníků soutěže, jednalo se o projekty spíše školního charakteru, které vznikly proto, aby student něco nakreslil, a jeho projekt neměl příliš reálný podklad. Tento jev dnes prakticky vymizel a porota pracuje s objekty, které by bylo možno bez problému realizovat. Jako velkou změnu vnímám fakt, že dnes by už nemohl zvítězit, řekněme, ošklivý dům. Primárně sice v hodnocení stále rozhoduje konstrukční kvalita, ale vizuální stránka je také důležitá.

Svou roli v těchto změnách hraje určitě i využití počítačové grafiky...

Nepochybně. V prvních ročnících se jednalo v podstatě výhradně o ručně zpracované výkresy, dnes už se prezentují pouze výkresy zhotovené pomocí počítačové grafiky. Studenti zvládají práci s ní na výbornou, včetně 3D technologií, což se u mnohých soutěžních projektů projeví hlavně na vynikající vizualizaci stavby. Na počátku se soutěžící vlastně ani nepokoušeli o svébytnou architekturu a už vůbec ne o nějaký inovativní přístup. Dnes spíše řešíme u objektů problém, že některé projekty jednoznačně preferují energetická kritéria, jindy je zase patrné, že se student zaměřil na ekologické pojetí a až příliš tomu uzpůsobil použité materiály. Já osobně bych se v případě podobných staveb přimlouval za kompromisní pojetí: nechť vznikne úsporný, ekologicky přijatelný a architektonicky zajímavý dům, v kterém lze ale i příjemně bydlet.

Jak vnímáte vy, porotci, hlavní poslání soutěže?

Určitě jako prostředek podporující tvůrčí a technické aktivity studentů stavebních oborů. Aby se naučili nejen projekt vymyslet a navrhout, ale také správně prezentovat. To, že studenti pracují s materiály jedné značky, vnímám jako výhodu pro jejich budoucí profesní kariéru, naučí se tak pracovat s konkrétními materiály a v pozitivním smyslu také s jistými omezeními vyplývajícími ze zadání, s čímž se budou v běžné stavbařské praxi setkávat velmi často.

Z pohledu studentů považuji za velmi pozitivní, že pracují na něčem konkrétním, nikoliv na běžné školní práci. Vědí také, že když se jim projekt povede, mají šanci na dobré umístění v soutěži. Každoročně při vyhlášení výsledků na veletrhu FOR ARCH vidím, jak přijíždějí celé školní týmy a prožívají vítězství svého spolužáka jako úspěch celé školy. A tak to vlastně je. Studenty provázejí po celou dobu, kdy soutěžní práce vzniká, jejich učitelé, kteří je podporují a pomáhají jim. A školy, kde tato spolupráce funguje, kde se snaží co nejlépe připravit svoje svěřence na budoucí profesi, patří především mezi ty, kde vznikají úspěšné soutěžní projekty. Každoročně stoupají počty přihlášených studentů, a jak jsem již zmínil, setrvale roste kvalita jejich děl. A to je určitě také nepřehlédnutelnou skutečností, která potvrzuje, že Soutěž o nejlepší projekt má smysl.

Děkujeme za rozhovor.

Výběr prací oceněných v Soutěži o nejlepší projekt

1. ročník
2009/10

- ▶ Projekt
rodinného domu,
SPŠ stavební Třebíč
- ▼ Projekt
občanské stavby,
SPŠ stavební
České Budějovice

4. ročník
2012/13

- ▲ Projekt
občanské stavby,
SPŠ stavební Opava
- ◀ Projekt
rodinného domu,
SPŠ stavební Opava

3. ročník 2011/12

- ▼ Projekt rodinného domu,
SPŠ stavební akademika Stanislava
Bechyně, Havlíčkův Brod
- ▶ Projekt občanské stavby,
Střední škola stavební Třebíč

- ◀ Projekt
občanské stavby,
SPŠ stavební Třebíč

5. ročník
2013/14

► Projekt občanské stavby,
SPŠ stavební Ostrava

▼ Projekt občanské stavby,
SPŠ stavební České Budějovice

◀ Projekt rodinného domu,
SPŠ stavební Opava

▼ Projekt rodinného domu,
SPŠ stavební Třebíč

6. ročník
2014/15

► Projekt rodinného domu,
SPŠ stavební Opava

7. ročník 2015/16

▲ Projekt občanské stavby,
SPŠ stavební České Budějovice

◀ Projekt občanské stavby,
SPŠ stavební akademika
Stanislava Bechyně
Havlíčkův Brod

8. ročník
2016/17

► Projekt
rodinného domu,
VOŠ a SPŠ Volyně

◄ Projekt
rodinného domu,
SPŠ stavební Ostrava

◄ Projekt
rodinného domu,
SPŠ stavební
Valašské Meziříčí

9. ročník
2017/18

► Projekt
občanské stavby,
VOŠ a SPŠ Volyně

10. ročník
2018/19

▲ Projekt
rodinného domu,
SPŠ stavební Brno

◄ Projekt
občanské stavby,
SPŠ stavební
Ostrava

Jak to vidí ředitelé odborných stavebních škol

- 1/ Jak dlouho se vaše škola soutěže zúčastňuje, co vám tato účast přináší?
- 2/ Jaký je podle vás její největší přínos?
- 3/ Jak náročná je soutěž z pohledu pedagoga a z pohledu samotného studenta?
- 4/ Jak vnímají soutěž studenti, jak je motivuje?
- 5/ Uspěť v soutěži je jedna věc, uspět posléze v reálném profesním životě je věc druhá. Máte představu o tom, jak to z tohoto pohledu vypadá s autory oceněných prací?

Ing. Jan Hobža,
ředitel SPŠ stavební
Brno

1/ Naše škola se zúčastňuje od jejího 5. ročníku. Považujeme za velký přínos, pokud můžeme nabídnout nadanějším studentům aktivity nad rámec běžné výuky. Úspěchy studentů můžeme navíc prezentovat i veřejnosti.

2/ Studenti vidí, že je o ně a jejich práci zájem a ocenění je i firmy působící v praxi. Během soutěže mohou prezentovat svou práci i odborníkům mimo školu, a získají tak další zpětnou vazbu. Navíc získají srovnání se stejně starými studenty v rámci celé republiky.

3/ Samozřejmě je to z pohledu pedagoga i samotného studenta práce navíc, ale studenti se díky ní zdokonalí v grafických a vizualizačních programech. A oproti běžnému vyučování více přemýšlejí nad konkrétním projektem.

4/ Studenti jsou motivováni velmi pěkným finančním ohodnocením jak ve školním kole, tak i v celostátním kole a následně i dalším oceněním ve škole. Ostatní studenti pak jsou motivováni úspěchem svého spolužáka – pokud někdo uspěje, tak příští rok se z ročníku přihlásí minimálně dalších pět studentů.

5/ Autoři oceněných prací zpravidla úspěšně pokračují na vysoké škole. Někteří si zároveň přivydělávají v projekčních kancelářích.

RNDr. Vladimír Kostka,
ředitel SPŠ stavební
České Budějovice
a vedoucí stavební sekce
Asociace středních
průmyslových škol ČR

1/ Naše škola se soutěže účastní od počátku. Je přínosná zejména tím, že umožňuje žákům srovnání s jinými školami a s jinými žáky. Přínosem je rovněž zanesení prvku soutěživosti do výuky, srovnání s konkurencí, což dobře žáky připravuje na prostředí pracovního trhu i na prostředí skutečné praxe života.

2/ Každá soutěž přináší žákům pohled do reálného života. Musí se vyrovnat s omezeními danými pravidly soutěže, vyrovnat se s rozdíly danými ideálními představami a reálnými možnostmi konstrukce, materiálů a požadavků norem, musí se naučit nejen projekt vymyslet, nakreslit, ale také obhájit a vysvětlit.

3/ Její náročnost spočívá zejména v tom, že do malého rozsahu odborné přípravy, který je dán rámcovým vzdělávacím programem, vnášíme další prvek, se kterým se asi původně nepočítalo, a není dost prostoru pro dostatečně efektivní a smysluplnou práci.

4/ To je spíše otázka na samotné žáky...

5/ Autoři oceněných prací, stejně jako většina našich absolventů, pokračují ve studiu na vysokých školách. Podle našich zkušeností každá práce, která přibližuje žáky reálnému pracovnímu prostředí, žákům prospívá a umožňuje jim se lépe připravit na vstup do pracovního procesu.

1/ Jsme pravidelnými účastníky od prvního ročníku.

2/ Soutěž v sobě spojuje komplexní pohled na projekt stavby. Je důležité dispoziční i konstrukční řešení, provedení detailů i architektonický vzhled. Žáci si mohou samostatně koncipovat objekt podle svého záměru.

3/ Učitelé odborných předmětů jsou zvyklí každý rok konzultovat desítky projektů a jsou rádi, pokud se jejich žáci chtějí do soutěží zapojit. Pro žáky je důležité, že se dozvědí i o některých dalších materiálech, které mohou jejich projekt obohatit a které by u nesoutěžního projektu třeba ani nepoužili.

4/ Tuto odpověď bych raději přenechal studentům. Nicméně osobně si myslím, že poměření vlastních schopností s širší konkurencí než mezi spolužáky ve třídě, případně ve škole je motivační a samozřejmě je motivační i finanční podpora na úrovni školního kola.

5/ Většina žáků z naší školy, kteří se soutěže zúčastnili, pokračovali a pokračují dále ve studiu na vysoké škole. Mnozí jsou nyní již po jejím úspěšném absolvování v praxi.

Ing. Josef Charamza,
ředitel SPŠ stavební
Havlíčkův Brod

1/ Účastníme se jí určitě od roku 2008. Projekty byly v počátcích soutěže vytvářeny ručně. Od roku 2012 již byly kresleny v CAD programech s využitím zejména ArchiCADu. Zapojení do soutěže, zejména kolem roku 2010, vytvořilo potřebu změny výuky předmětu CAD a posílení projektování na PC již od druhého ročníku. Dalším přínosem je porovnání se s ostatními školami nejen z pohledu učitele, ale i žáka.

2/ Nutí žáky používat reálné materiály a přemýšlet v souvislostech. Podporuje tvůrčí přístup k projektování.

3/ Úkolem pedagoga je technický dohled nad studentem, usměrňovat jeho rozlet, aby vzniklé představy byly řešitelné a realizovatelné. Dále studenty směřuje, aby sami přemýšleli i nad zrealizováním. Pokud každý žák řeší individuální zadání (a tak tomu zpravidla je), je to pro vyučujícího časově velmi náročné.

4/ Většinou soutěž zaujme studenty nadané, které škola a obor baví, rozumějí mu, sami se zajímají o novinky a nevdají jim práce navíc.

Ing. Jiří Štěpánek,
ředitel PŠS Letohrad

5/ Protože se jedná o studenty, kteří se o obor zajímají a počítají s prací navíc, mají již během studia spojení s firmami a získané zkušenosti promítají právě třeba do soutěží. Tito studenti se věnují profesi i po skončení středoškolského studia – studují vysokou školu nebo pracují v oboru.

Ing. Bc. Tomáš Langer,
ředitel SPŠ stavební
Josefa Gočára v Praze 4

1/ Účast žáků v této soutěži se v naší škole stala tradicí a myslím, že jsme se do ní hlásili od samého začátku.

2/ Žáci mají možnost změřit své síly nejen se svými spolužáky, ale zároveň i s ostatními školami, takže máme zpětnou vazbu, jak si stojíme ve vzdělávání našich svěřenců. Odborné zaměření soutěže je velkou přípravou nejen pro budoucí praxi, ale i pro studium na vysokých školách, kde žáci mohou v soutěžení pokračovat. Drží krok s novými technologiemi, materiály, s technickým pokrokem, sledují nové trendy, například v tepelné technice. Soutěž je pro žáky také silnou motivací, neboť svůj vlastní návrh mohou za pomoci učitele „konzultanta“ zrealizovat.

3/ Z pohledu učitele je důležité zadání ponechat na žácích – už to je pro žáky motivační, protože k projektu mají vřelejší vztah, než když je projekt učitelem zadán konkrétně. Ve 3. i 4. ročníku žáci pracují na projektové dokumentaci ke stavebnímu povolení, učitel konzultuje, usměrňuje a je v podstatě garantem správného konstrukčního řešení, posouvá žáka o krok vpřed. Někdy se stane, že žák je pro projekt a soutěž maximálně zapálen a je schopen vypracovat samostatný projekt navíc, který je určen pouze pro soutěž. Soutěž žáka nutí k práci s novými katalogy, stavebním zákonem, s vyhláškami. Pracuje tedy s dokumenty, se kterými se po absolvování školy v praxi běžně setká.

4/ Pro žáky je podstatná ona souměřitelnost s ostatními a sympatické je i finanční ohodnocení v případě, když žák uspěje. Soutěž rozvíjí osobní předpoklady především u mimořádně nadaných žáků. Pro slabší studenty, kteří předem odhadnou své schopnosti a dospějí k závěru, že nemají šanci na úspěch, je soutěž méně zajímavá a ztrácí o ni zájem. Soutěže jsou v praxi životní realitou, ale úkolem školy není podpora jen těch nejlepších, ale snaha motivovat a naučit i slabší a průměrné jedince tak, aby i oni mohli být jednou úspěšní. Proto ve škole žákům vybíráme a předkládáme pouze prestižní soutěže, mezi které ta od společnosti Wienerberger patří, a zaměřujeme se i na jiné oblasti rozvoje jejich schopností a dovedností.

5/ Naši absolventi většinou pokračují dalším studiem na vysoké škole, kde opět mohou být aktivní v soutěžích a jsou pro tento případ připraveni. Velký počet našich žáků zůstává v oboru a hodně jich potkáváme například na veletrhu FOR ARCH, kde prezentují jednotlivé stavební firmy.

1/ Naše škola se soutěže zúčastňuje od jejího počátku a ve svých reakcích na vyhlášení nového ročníku jsem to zmínil již několikrát – považujeme ji za skutečnou podporu technického vzdělávání. Ve většině případů je podpora uvedeného vzdělávání pouze verbální, případně je spojována s výjimečným technickým zázemím. Skutečná podpora by měla být prezentovaná prostřednictvím úspěšných absolventů, kterým se v profesním životě daří mnohem lépe než absolventům jiných typů škol. Částečně se jedná

i o návrat k tradicím první republiky, kde hospodářský úspěch Československa byl zapříčiněn právě mimořádně schopnými absolventy všech stupňů technických škol. A vzhledem k desetileté tradici vnímám naši účast jako prestižní záležitost.

2/ Úspěchy v Soutěži o nejlepší projekt využíváme při dnech otevřených dveří nebo prezentačních výstavách zaměřených na oblast školství, kde se nám celkem úspěšně daří rozbít ničím nepodloženou teorii, že „dobré a skvělé školy jsou pouze ve velkých městech“. Z pohledu školy se úspěch v soutěži může přenést i do zdravého soutěžení škol o studenty na hranici tradičních spádových oblastí. Dalším nezpochybnitelným přínosem je, že si naši studenti a pedagogové, kteří je při zpracování soutěžního zadání vedou, mohou porovnat své schopnosti a znalosti se studenty a kolegy ze shodně zaměřených škol.

3/ Vzhledem k tomu, že má původní profese je učitel matematiky a deskriptivní geometrie, tak se mi do pohledu učitele odborných předmětů a pohledu studenta vžívá trochu obtížně. Na druhé straně při rozhovoru s kolegy i samotnými studenty jsem přesvědčený, že obtížnost a náročnost zadání byla u předchozích ročníků vždy přiměřená a korespondující s probíraným učivem ve škole.

4/ Ze strany studentů je soutěž vnímána pozitivně nejen z hlediska možného finančního ocenění, ale zejména z pohledu jejich budoucího uplatnění. Zde vidím mimořádný posun oproti naší generaci, kdy studenti již v době studia přemýšlejí o svém budoucím profesním životě. Velmi dobře si uvědomují, že uvedení soutěžního úspěchu v profesním životopise může být rozhodujícím jazyčkem na vahách při získávání atraktivního a dobře honorovaného zaměstnání. Neopomenutelným faktorem je, že důležitou roli sehrává i přístup mých kolegů, kteří jsou z hlediska motivování svých studentů skuteční profesionálkové.

5/ Není v našich možnostech monitorovat profesní dráhy všech našich absolventů, ale je pravdou, že drtivá většina studentů, kteří dosáhli úspěchu v soutěži, velmi úspěšně studuje na vysokých školách, v několika případech i v navazujícím doktorandském studiu. Po dokončení studií téměř všichni působí ve vystudovaném oboru nebo na odpovídajících pozicích ve stavebních firmách a projekčních kancelářích. Jsem přesvědčený, že k setrvání v oboru a vypěstování „stavařské hrdosti“ přispěla i soutěž společnosti Wienerberger. Na závěr bych chtěl poděkovat celému organizačnímu týmu soutěže za skvěle odvedenou práci v uplynulých deseti ročnících a již nyní se těšíme na nedávno vyhlášený, „postjubilejní“ 11. ročník.

Jak to vidí studenti odborných stavebních škol

1/ Jak jste se o soutěži dozvěděli?

2/ Co vám soutěž přinesla?

3/ Co bylo pro vás během přípravy soutěžního projektu nejtěžší?

4/ Pomohla vám soutěž v rozhodování, čemu se budete po skončení střední školy věnovat?

5/ Proč byste vašim následovníkům – studentům – doporučili, aby se této soutěže zúčastnili?

**Kristýna Kolářová,
3. místo
v kategorii Projekt
rodinného domu,
SPŠ stavební Brno**

1/ O soutěži jsem se dozvěděla od svých vyučujících ze střední školy, kterým bych chtěla poděkovat, že se nás snažili během studia zapojit do podobných projektů.

2/ Začala jsem se lépe orientovat ve výrobcích Wienerberger a projektování se pro mě stalo určitě snadnější. Také mi přinesla nejen finanční ohodnocení jak ve školním, tak celorepublikovém kole.

3/ Nejtěžší bylo zvolit a vybrat ze široké nabídky vhodné produkty. Můj soutěžní projekt byl zároveň také školním ročníkovým projektem, takže jsem nemusela dělat nic navíc, pouze se přihlásit.

4/ Už při přihlašování jsem věděla, že se budu dále věnovat tomuto oboru. Úspěch v soutěži mi dodal přesvědčení, že bych mohla v budoucnu něčeho dosáhnout.

5/ Naučí se díky ní lépe navrhovat projekty a orientovat se ve vhodných produktech. A můžou vyhrát finanční odměnu a utvrdit se v tom, co budou chtít v životě dělat.

**Luboš Sedláček,
3. místo
v kategorii Projekt
občanské výstavby,
SPŠ stavební Brno**

1/ Od pana profesora, který nás měl na cvičení z pozemního stavitelství.

2/ Naučil jsem se díky ní odevzdávat co nejvíce precizní práci.

3/ Nejtěžší pro mě asi byl stres – byl jsem v maturitním ročníku a neměl odevzdané žádné výkresy, jelikož jsem chtěl, aby všechny fáze přípravy na sebe navazovaly.

4/ Spíše ne, už od prvního ročníku střední školy mě stavařina velice zajímala. Ale určitě mě soutěž utvrdila v tom, že jsem si vybral správný obor a mám v něm pokračovat.

5/ Především proto, že je to zajímavá zkušenost. A při hledání pracovního místa je to zajímavý bonus pro zaměstnavatele, když vědí, že zaměstnávají spolehlivého člověka.

1/ Bylo to díky mému učiteli na střední škole, kterému se líbil můj „cvičný“ projekt a byl přesvědčen, že s ním v soutěži uspěji.

2/ Velkou motivaci a potvrzení, že jsem si zvolila správný obor.

3/ Určitě všechno vytisknout a zkompletovat, protože teprve když vytisknete všechny výkresy, zjistíte, kolik chyb jste tam udělali.

4/ Ve studiu pokračuji dál, na vysoké škole se stejným zaměřením, ale jestli mi k tomu pomohla právě tato soutěž nevím, byla jsem rozhodnutá už dávno před ní pokračovat dál. V čem mi ale pomohla, bylo sehnání zajímavých míst v různých ateliérech a projekčních kancelářích.

5/ Doporučila bych jí především kvůli zkušenostem i kvůli setkáním se zajímavými lidmi z oboru. I kvůli krásným cenám. A jak jsem se už zmínila, je úspěch v této soutěži také užitečnou položkou v profesním životopisu.

**Eliška Dudáková,
3. místo v kategorii
Projekt rodinného
domu, SPŠ stavební
České Budějovice**

1/ Bylo to v rámci předmětu Konstrukční cvičení, konkrétně od vedoucího mého projektu – pana Ing. arch. J. Myslivečka, který nás na ni hezky navnadil.

2/ Díky ní jsem získal informace o jednotlivých výrobcích i systémech Wienerberger a prohloubil svoje zkušenosti. Také jsem se mohl zúčastnit vyhlášení soutěže, a tak poznat další lidi z oboru a vidět v rámci veletrhu FOR ARCH spoustu zajímavých věcí.

3/ Asi pochopení a osvojení všech nových prvků a jejich uplatnění v projektu bytového domu, který je velkých rozměrů a rozponů. To vše mi pomohlo v důsledku lépe pochopit celý konstrukční systém.

4/ O tom, v čem chci pokračovat, jsem měl představu už předtím. Věděl jsem, že chci dál studovat obor pozemních staveb, takže soutěž mě ještě více nabudila v daném oboru vytrvat.

5/ Je to skvělý způsob, jak porovnat své zkušenosti s ostatními, poznat nové konstrukční prvky a prohloubit své znalosti. Na závěr je zde vyhlášení, které s sebou nese krásný zážitek, a dají se zde vyhrát i pěkné ceny. Takže určitě soutěž vřele doporučuji a budu na ni vzpomínat jen v dobrém, i když za ní stálo mnoho úsilí. Doufám, že bude i nadále pokračovat a prostor v ní dostanou i další studenti.

**Petr Kvasnica,
2. místo v kategorii
Projekt občanské
výstavby, SPŠ stavební
České Budějovice**

1/ Řekl mi o ní můj vedoucí učitel na grafické systémy a pomohl mi i s přihlášením.

2/ Stejně jako jiné soutěže, kterých jsem se úspěšně zúčastnil, mi přinesla hodně zkušeností a částečný přehled v oboru. Začal jsem se více zajímat o práci ostatních soutěžících i zkušených architektů. Dále mě to naučilo vytrvalosti, nebát se vystoupit a mluvit před lidmi, obhájit si svůj projekt i svoji myšlenku, proč to tak je navrženo a nakreslené, ale hlavně přijmout kritiku. To teď zúročuji při dalším studiu a prázdninových brigádách ve stavebních firmách.

**Josef Ročeň,
3. místo v kategorii
Projekt občanské
výstavby, SPŠ
stavební akademika
Stanislava Bechyně
Havlíčkův Brod**

3/ Nejtěžší pro mě bylo nejspíš zkompletovat výkresy a vytvořit vizualizace. Byla to doba, kdy jsem se teprve s kreslicími programy seznamoval a učil se v nich pracovat.

4/ Ano, po střední škole pokračuji ve studiu na vysoké škole stavební v Brně a do budoucna bych se tomuto oboru chtěl věnovat. Stavebnictví považuji za krásný obor, protože vytváří hodnoty, které zůstanou i dalším generacím.

5/ Určitě doporučuji se jí zúčastnit. Přinese jim to možnost dále rozvíjet své znalosti, navázat nové kontakty a také získat odborný přehled, který budou potřebovat. Na projektu jsem pracoval hlavně ve svém volnu a někdy mě mrzelo, že nemám čas jít se svými spolužáky na internátě do sportovní haly, ale zpětně toho rozhodně nelituji. Dnes bych na projektu udělal některé věci jinak a o tom to je, posunout se dál. Svoji práci jsem použil i k talentovým a přijímacím zkouškám na vysokou školu. Jsem názoru, že se má jakákoliv možnost vyzkoušet a jednou se úspěch dostaví. Děkuji za příležitost, kterou jsem dostal!

Michal Adamovský,
vítěz speciálního
ocenění Tondach,
SPŠ stavební
Hradec Králové

1/ Bylo to během studia na střední průmyslové škole, a to od učitelů, kteří u nás vyučovali odborné předměty. Vždy začátkem roku za námi přišli s nabídkou, zda se nechceme zúčastnit některé z odborných soutěží.

2/ Za tuto zkušenost mohu jen a pouze děkovat. Získal jsem mnoho užitečných informací ohledně stavebního systému Porotherm, veškeré technické údaje byly přehledné, a tak se s tímto systémem pohodlně pracovalo. Dále jsem si mohl vyzkoušet, jaké to je, zpracovat si vlastní projektovou dokumentaci a následně ji jak po technické, tak i po vizuální stránce obhájit. Člověk si také vyzkouší, jaké je to být „opravdovým“ projektantem, co všechno to obnáší. A také, co znamená být náležitě ohodnocen odbornou porotou.

3/ Abych pravdu řekl, tak asi vhodný výběr prvků ze systému Porotherm pro obvodové i vnitřní zdivo. Stejně tak výběr střešních prvků ze systému Tondach, jejich následné zakomponování do celé budovy a dodržení správnosti jednotlivých vrstev.

4/ Vzhledem k tomu, že jsem toužil být stavařem už od dětských let, tak mě pouze utvrdila v tom, čemu se chci v budoucnu opravdu věnovat.

5/ Rozhodně se jedná o skvělou příležitost vyzkoušet si na vlastní kůži, zda mají dobré nápady, jestli je jejich idea vůbec realizovatelná, a navíc získají spoustu zkušeností, které zaručeně použijí i v pozdější praxi. Ale hlavně poznají, co vlastně obnáší celková dokumentace takovéto stavby.

Matěj Ševela,
2. místo
v kategorii Projekt
rodinného domu,
SŠ stavební Jihlava

1/ Bylo to v podstatě na poslední chvíli. Ten stejný školní rok jsem se účastnil ještě jedné soutěže, která končila mnohem dříve než samotný školní rok. Tím pádem jsem měl více volného času, a tak mi jeden z pedagogů řekl o Soutěži o nejlepší projekt. Myslím, že to byl pan Urban, čímž bych ho chtěl i pozdravit a také mu poděkovat za veškeré znalosti, které nám během výuky předal. Sdělil mi, co soutěž obnáší a co je potřeba odevzdat.

2/ V zásadě dvě podstatné věci. První byla nová zkušenost s prací „pod tlakem“, kdy jsem musel v krátkém čase vytvořit dobrý projekt. Druhá byla samozřejmě finanční odměna za kvalitně odvedenou práci a strávený čas nad projektem.

3/ Myslím, že jsem měl největší potíže, abych na něco nezapomněl. Na návrh jsem neměl příliš mnoho času, takže jsem si musel dát pozor, abych dodržel všechny náležitosti a odevzdal všechny požadované výkresy.

4/ Určitě mi ulehčila rozhodnutí, ale vysoké školy, na kterých jsem chtěl pokračovat, jsem už měl vybrané. Pomohla hlavně v rozhodování o tom, jaký obor budu studovat.

5/ Na střední škole mají ještě spoustu času se věnovat těmto „úkolům“ navíc. Je to nejen dobrá zkušenost, ale zároveň i výhoda, která může rozhodnout o tom, co budou v budoucnu dělat. Může jim to zajistit lepší nabídky a pracovní příležitosti. Za onen investovaný čas na střední škole to opravdu stojí.

1/ Od své vyučující, která nám vysvětlila, že se naše škola účastnila i v předchozích ročnících. A jestli se na to cítíme, můžeme se také přihlásit.

2/ Soutěž mi přinesla spoustu zajímavých zkušeností s projektováním. A nakonec také velkou dávku odhodlání v tomto oboru pokračovat a účastnit se dalších soutěží.

3/ Nejtěžší bylo proměnit prvotní myšlenky v projekt. Vymyslet budovu tak, aby dobře fungovala. To mě také bavilo nejvíce. Dále to pak bylo samotné kreslení detailů a uvědomování si správných návazností konstrukcí.

4/ Rozhodnutý jsem byl už při nástupu na průmyslovku, že budu směřovat k architektuře. Soutěž mě v tomto směru utvrdila a dodala mi více kuráže v oboru pokračovat. Nyní studuji Fakultu architektury na ČVUT v Praze.

5/ Určitě bych soutěž doporučil všem studentům, které stavařina baví. Protože když to aspoň zkusíte, tak už zčásti vyhráváte. Také se tím každý naučí víc z oboru a zkušenosti jsou dnes k nezaplacení.

Petr Matyáš,
1. místo v kategorii
Projekt občanské
výstavby,
SPŠ stavební
Lipník nad Bečvou

1/ Od své paní profesorky, která ve škole vedla můj projekt. Upřímně řečeno, já jsem si moc nevěřil, takže jsem se nejdřív vůbec nechtěl zúčastnit. Nakonec ale svého rozhodnutí nelituji.

2/ Především velkou zkušenost, která se mi hodí do života. Každá příležitost, jako byla účast v Soutěži o nejlepší projekt, mě posouvá dál. Je také skvělé vědět, že moji práci ocenili i další lidé – odborníci.

3/ Asi jsem s ničím neměl žádný velký problém, ale kdybych to měl shrnout, nejtěžší byl nejspíš návrh základů pod objekt. Těžké bylo také zvládnout nervové vypětí při závěrečném tištění výkresů a kompletaci dokumentace. Tam jsem totiž objevil dost chyb, které jsem na obrazovce počítače neviděl. A to našťve...

Dominik Kvapil,
2. místo v kategorii
Projekt občanské
stavby, SPŠ stavební
Praha 4

4/ Ano, pomohla. Stavařina mě chytla hned v prvním ročníku na střední škole. Věděl jsem, že až jednou dostuduji, budu chtít pracovat jako projektant nebo architekt. Úspěch v soutěži mě utvrdil, že jsem v tomto oboru na správném místě a že projektování budov je překrásná dřina, která mě naplňuje.

5/ Pokud jsou zapálení do stavařiny tak jako já, jsem si jistý, že to pro ně může být skvělá zkušenost a možnost posunout se dál jiným způsobem než ve škole, stejně jako jsem to vnímal já. Přihlášením do soutěže nemají co ztratit, právě naopak!

**Tereza Mušková,
2. místo v kategorii
Projekt občanské
výstavby, SŠS Třebíč**

1/ Bylo to ve škole. Protože mě rýsování výkresů velmi bavilo, rozhodla jsem se se svým projektem přihlásit.

2/ Určitě velkou zkušenost, přece jen to bylo něco trochu jiného než projekt zpracovávat pouze cvičně do školy. Musela jsem do toho vložit více práce a úsilí. Zároveň jsem měla obrovskou radost z tak skvělého umístění.

3/ Určitě to bylo vypracování některých výkresů, o nichž jsem do té doby nic nevěděla.

4/ Z určitého hlediska ano, protože mě účast utvrdila v tom, že je to správná cesta, která mě bude do budoucna bavit.

5/ Pokud studenta baví rýsovat a zpracovávat projekty, tak je to rozhodně skvělá zkušenost. Nakonec to není tak náročné, jak to na první pohled vypadá, a může jim to přinést i výhru.

**Eliška Novotná,
2. místo v kategorii
Projekt občanské
stavby, SŠS Třebíč**

1/ Stalo se tak na mé střední škole, konkrétně na Střední škole stavební v Třebíči.

2/ Spoustu jiných zkušeností, než jsem získala ve škole. A naučila jsem se dělat 3D vizualizace v lepším programu, přesněji Lumionu.

3/ Abych řekla pravdu, když mi oznámili, že bych se měla zapojit do soutěže, vůbec se mi nechtělo. Bylo to ve 4. ročníku, maturita se blížila a já chtěla mít dost prostoru na jiné věci. Když se ale vrátím k vaší otázce, nejtěžší pro mne bylo se nějak vyrovnat s časem, trávila jsem u projektu téměř každý den. Zadáání projektu administrativní budovy na téma „Víceúčelová sportovní hala“ bylo těžké a velmi obsáhlé. Nicméně dnes vím, že vše šlo nakonec zvládnout.

4/ Osobně mohu říct, že mi soutěž pomohla hodně. Ve 3. ročníku na střední škole jsem byla rozhodnutá, že stavařinu dělat nechci. Vadilo mi hlavně neustálé rýsování a hraniční termíny. Pak se to ve mně zlomilo a já si uvědomila, že mě to vlastně velmi baví... Takže i díky Soutěži o nejlepší projekt momentálně studuji vysokou školu – obor stavby na bázi dřeva – a zároveň spolupracuji s jednou projekční kancelář.

5/ Vyzkouší si něco jiného a získají nové zkušenosti. Stojí to sice spoustu času a úsilí, ale když pak dostanete zprávu, že jste postoupili a nakonec i vyhráli a získali finanční odměnu, je to krásný pocit a můžete být na sebe pyšní!

1/ Od vedoucího mé ročníkové práce, kdy mi nabídl několik možností, jak práci pojmout z vlastního pohledu. Soutěž o nejlepší projekt mě velice zaujala, tak jsem se rozhodl přihlásit.

2/ Myslím si, že jsem si díky ní vyzkoušel zpracovat projekt opravdu komplexně a do detailů. Také využití co největšího počtu systémových řešení výrobce byla skvělá zkušenost, kterou využívám i nadále.

3/ Nemůžu říct, že něco bylo opravdu těžké, ale každá část měla svoje úskalí. Ať už to byl prvotní koncept, návrh dispozice, nebo řešení konstrukčních detailů a jejich zakreslování.

4/ Právě díky soutěžnímu projektu jsem si nejspíš uvědomil, že navrhování staveb je směr, kterým bych se chtěl dále ubírat.

5/ Protože je to skvělý způsob, jak si vyzkoušet svoje možnosti a porovnat síly s ostatními. Dostanou se rovněž do přirozeného konkurenčního prostředí, což se jim bude hodit v další praxi.

1/ O soutěži mě informovala paní architektka Gabriela Zálešáková, která poté byla i mou vedoucí projektu. A velmi mi při práci na něm pomohla.

2/ Soutěž mi přinesla určitě mnohé zkušenosti z projektování staveb, mnohé probdělé večery a také pojem o tom, jak vlastně probíhá projekční část realizace staveb.

3/ Nejtěžší fáze byla určitě přechod ze studie k realizačnímu projektu, kdy se opravdu projeví všechny nedostatky a každý tento nedostatek pak zbytečně přidává práci.

4/ Pro obor, kterému bych se chtěl po střední škole věnovat, jsem byl rozhodnutý již dříve. Ale soutěž mě utvrdila v tom, že se jedná skutečně o něco, co pro mě bude mít hodnotu a bude mě naplňovat.

5/ Účast bych určitě doporučil hlavně kvůli již zmíněným zkušenostem, které se později určitě budou hodit. Jde o skutečně prestižní soutěž, která klade nároky na preciznost, což ve školách nemusí být vždy standardem.

**Martin Čermák,
3. místo v kategorii
Projekt rodinného
domu, SPŠ stavební
Valašské Meziříčí**

**Filip Vlček,
3. místo v kategorii
Projekt rodinného
domu, SPŠ Zlín**

Soutěž o nejlepší projekt

Soutěž vyhlašuje společnost Wienerberger s.r.o. pro studenty 3. a 4. ročníků středních průmyslových škol stavebních. Studenti 3. ročníků soutěží v kategorii Projekt rodinného domu, studenti 4. ročníků v kategorii Projekt občanské a bytové stavby.

Dále je v rámci soutěže možné získat speciální ocenění:

- nejlepší projekt rodinného domu s použitím produktů Tondach (studenti 3. ročníků)
- nejlepší projekt občanské stavby s použitím produktů Tondach (studenti 4. ročníků)

Pokud žáci chtějí se svými projekty soutěžit také v rámci ocenění Tondach, musí v rámci své práce dodat navíc také výkres a detail střechy a dále návrh typu krytiny pro daný sklon střechy a návrh na DHV (doplňkovou hydroizolační vrstvu).

Termíny pro odevzdání jednotlivých prací a podrobnosti k pravidlům si, prosíme, vždy zkontrolujte na webových stránkách www.wienerberger.cz. Přihlášky musí být označeny heslem „Soutěž o nejlepší projekt a příslušný rok“ a zaslány na sekretariát soutěže. Počet studentů a škol, které je možné do soutěže zaregistrovat, je omezený. **Doporučujeme podat přihlášku co nejdříve.**

Sekretariát soutěže

Omnimedia s. r. o.
Jeseniova 51, 130 00 Praha 3
tel.: +420 221 419 220
e-mail: soutez_skoly@porotherm.cz

Zkrácená pravidla soutěže

První, školní, kolo probíhá na každé přihlášené škole samostatně, přičemž jsou vždy vyhlášeny 3 vítězné práce za každou kategorii a 1 vítězný projekt s použitím produktů Tondach, opět v obou kategoriích.

Návrhy oceněné ve školním kole postupují automaticky do kola druhého, celostátního. Ve druhém kole se hodnocením postupujících prací zabývá porota složená z odborníků společnosti Wienerberger, nezávislého experta v oboru stavebnictví a zástupců mediálních partnerů soutěže. Odměněny jsou vždy 3 projekty z každé kategorie (Porotherm) a 1 vítězný projekt s použitím produktů Tondach v každé ze dvou vyhlášených kategorií (Tondach). Ocenění výherci získávají zajímavé finanční odměny, které jsou udělovány za obě dvě kola soutěže. Na odměnu se mohou těšit také školy a odborní pedagogové úspěšných řešitelů.

Zpracování vizualizace zůstává povinné pro studenty čtvrtých ročníků. Pro studenty třetích ročníků je vizualizace sice nepovinná, ale je doporučenou součástí projektu.

Zkuste to i vy...

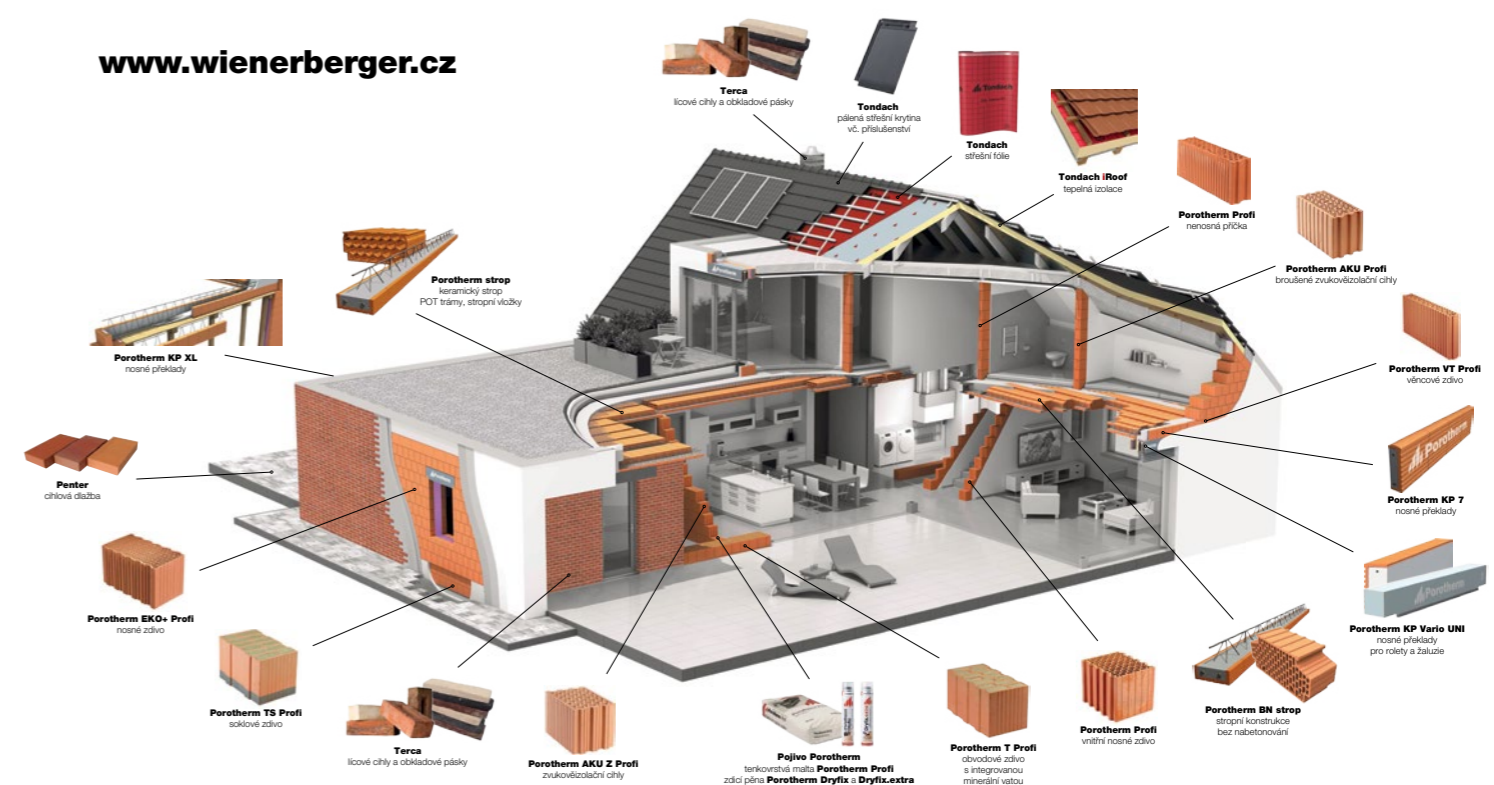
Přihlaste se do naší soutěže pro studenty středních stavebních škol!

Soutěž o nejlepší projekt má za sebou deset úspěšných ročníků. Věříme, že další vývoj bude neméně úspěšný a že se opět setkáme s vynikajícími pracemi studentů středních stavebních škol a mnohé z budoucích mladých talentovaných projektantů poznáme i osobně, až si budou na veletrhu FOR ARCH přebírat ocenění za svá soutěžní díla. Budeme proto rádi, když tato výroční publikace inspiruje i vás, abyste se do soutěže přihlásili nebo o ní řekli svým studentům a všem, kteří se aktivně angažují v oboru stavebnictví.

Těšíme se na vás a vaše příspěvky.
Wienerberger s.r.o.

www.wienerberger.cz

Wienerberger s.r.o.
Plachého 388/28
370 01 České Budějovice 1

tel.: +420 383 826 111

www.wienerberger.cz ▶ O nás a kontakty ▶ Spolupráce
▶ Soutěže a partnerství ▶ Soutěž o nejlepší projekt

e-mail: soutez_skoly@porotherm.cz

Wienerberger